

**Brev till Sophie Elkan från Selma
Lagerlöf: 1911-1913 : L 84:1 - 125**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

2288

Fallu, Torsdag Kväll.

Käraste!

Tack för brev. Det var så
långesömn, att jag riktigt
längtrade. Det hade kunde
genom minsta förekommit mig
så, att jag skulle vänta på ett
brev från dig, inness jag svarade.
Jag var verkligen alldeles slö
en vecka so mycket. När
jag är duktigt ansträngt arrang
rar gärna svina dropp en
lite sjukdom för att få vila
sig. Och jag var verkligen
ganska uttrötad när jag kom

Jag behåller ingen förklamp, då jag reser bort,
och snart till!

hit. Senare hade jag
med mig 1001 brev, som
jag inte hade hunnit svara på
och de tröskas ut mig nå gräns-
löst. Samskarna skriva och
bedja mig hålla föreläsning och
tyckarna skriva kärleksbrev,
Det var nog att bli sjukt av, be-
ro detta. En sjukhusassistent
var också nära moderns ro-
maner, som jag har gått i-
genom en del av. Det går ju
om att läsa dem stegläsvis,
men tagna i blunda för att
de motsamligheter. (Ja, detta
skall du inte säga till någon.)
Hur komma de första delar för-

ulligt med sin skamman
att skriva sådant. Det var
av till fattighuset med hela
färfattarforeningerna. Detta är
inte att skriva för liv utom
att skriva sig skrämsla,
Marika har en historia om
en f. d. Kokett, som blir gift
med en hederlig präst, men
överger honom för att leva
äventyrligt med Osborne
Dickson. Osborne är så koltigt
och som jag tror träffande skilorna
att hon prydde upp hela huset och
man känner en avring av nöja, då
hon är med. För resten är hennes
skrivningsvärd, men hennes person

är träkrig. Sicwertz är också
ovanligt uttryckt och borde på
minst lika många upplagor som
Landsbetsbakerna, men jag har
inte sett dem där ännu. Berget
är allt förfärligt träkrig i sin
fjärta novell, jag tror inte ifrån
bakgrunderna i ett gammalt hus,
så jag måste sluta där. Jag beto-
nar inte veta hur många mi-
nuter folk sitter på klass. Den
andra berättelsen var roligare
Kardstråni, som jag tycker om
och väntar mest av är fullkom-
ligt intressant. Gjeltingen är
en klass, som underkallas av
en greve, så inte är det så för

ligt med arbeta. Gläddekon
är som i en Sigards snure
jullbukt, med rätt många vackra
mestergåtor.

Den enda hokken av denna ^{jag läst} för
"Arbetare", men den är så inopi-
nerad av Proletarabryggerens bänkar,
att nästan ingen ser den. Till
något höjste jag de bänkar och Rejse-
nämnden i Odessa för att på det sättet
ska ut en hjärnan. Den är intressant.

Alla dessa böcker äger jag inte,
så jag kan inte nämna några av dem.
Endel av dessa ligga kvar på skär-
bänken.

Om någon gång skrivs om detta,
ser du, det går inte att just så

1888
Högskolestyrelsen
Kungälv

Är det ett
som kan kosta minn ögon. Skon jag
in beskrivning på mitt barn på
märkbara, men icke som mig
personligen, ni läst sträckning
inte mitt icke med. Har ni någon
sig på att man kan icke göra mig
av med honom.

Jag föreslog Barmen att ha
Tosus från Stormyrtorp, gjorda ett
per nummer till minn att öra volym.

Du har rätt på sin rätt, att dessa öf-
dre böcker icke äro fullt läsning just.
De senare äro det ju, men de äro
för långa utmärktis. Jag tänkte icke
på detta, då jag föreslog. "Drömmar"
vare den enda.

De första juleklapparna de har köpt,
tänks på hela huskallets ägnar.
Det är väl bara nummer i ägaren.
Jag fick lära en ägare i samman,
1888